

Sygn. akt IV CZ 70/12

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości

położonej przy ul. O. 60/61 w G.

przeciwko M. P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 12 października 2012 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie drugim orzeczenia

Sądu Okręgowego w G.

z dnia 19 grudnia 2011 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie co do kwoty 1050 (tysiąc pięćdziesiąt) zł i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w G. do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19 grudnia 2011r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie powódki i zasądził od powódki na rzecz pozwanego 1200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w instancji odwoławczej.

Z uzasadnienia tego orzeczenia wynika, że zostało ono wydane po rozpoznaniu zażalenia powódki na punkt piąty postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 10 czerwca 2011 r., którym zasądzono od powódki na rzecz pozwanego 2417 zł kosztów zastępstwa procesowego. Uzasadniając rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego, Sąd odwoławczy przytoczył tylko przepisy art. 108 § 1 w związku z art. 98 § 1 i 2 k.p.c. oraz § 2 ust. 1 i 2, § 4 ust. 1 i § 13 ust. 2 pkt 1 w związku z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.; dalej: „rozporządzenie MS”).

Postanowienie Sądu odwoławczego zaskarżył powódka co do kosztów postępowania zażaleniowego w części zasądzającej zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie przekraczającej 150 zł. Zdaniem skarżącej zasądzone koszty postępowania zażaleniowego, nie powinny być, ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia (2417 zł.), wyższe niż 150 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniono, że postanowienie o kosztach procesu, do którego – zgodnie z art. 361 k.p.c. – stosuje się odpowiednio art. 328 § 2 k.p.c., powinno zawierać nie tylko przytoczenie stanowiących podstawę prawną rozstrzygnięcia przepisów prawa, ale także wyjaśnienie, dlaczego w konkretnej sytuacji prawnej mają zastosowanie powołane przepisy prawa i w jaki sposób wpływają one na rozstrzygnięcie. Nie jest bowiem rolą Sądu Najwyższego poszukiwanie motywów, jakimi kierował się sąd orzekający o kosztach procesu, niezbędnych do oceny zasadności zażalenia. Niewskazanie podstawy prawnej, jak również motywów, którymi kierował się sąd orzekający

o kosztach postępowania odwoławczego, oznacza, że uzasadnienie nie odpowiada wymogom art. 328 § 2 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2010 r. V CZ 7/10, OSNC-ZD 2010, nr 4, poz. 104).

Uzasadnienie zaskarżonego postanowienia jest dotknięte wadą polegającą na niewyjaśnieniu podstawy prawnej rozstrzygnięcia, uniemożliwiającym odparcie zarzutów skarżącego, że wadliwie została ustalona wysokość zasądzonych kosztów z tytułu zastępstwa procesowego. Dotyczy to zwłaszcza związanego z przytoczeniem § 6 pkt 5 rozporządzenia MS ustalenia wartości przedmiotu zaskarżenia. Sąd nie wyjaśnił dlaczego uznał, co ma zasadnicze znaczenie dla ustalenia wysokości opłaty za czynności adwokata, że wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie jest wyższa niż 10 000 zł., mimo wskazania w zażaleniu innej wartości przedmiotu zaskarżenia. Wątpliwości w tym zakresie pogłębia nieskorzystanie przez Sąd z możliwości przewidzianej w art. 395 § 2 k.p.c., wskazujące, że nie zachodzi – w jego ocenie – możliwość uchylecia zaskarżonego postanowienia ze względu na oczywistą zasadność zażalenia. Również przytoczenie jako podstawy prawnej rozstrzygnięcia § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia MS wymaga – czego nie ma w sprawie – odpowiedniego wyjaśnienia, jakie przewidziane w tych przepisach kryteria ustalenia wysokości opłaty za czynności adwokata znalazły zastosowanie w sprawie.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ § 1 i 108 § 2 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).